Grace and Jay Ministry
www.vi.grace-jay.net

Những Ưu Tiên Trong Đời Sống Thật

Huỳnh Christian Hồng Ân

"Tôi sẽ tôn kính Đấng Tự Hữu Hằng Hữu luôn luôn,
Sự tôn vinh Ngài hằng ở nơi miệng tôi.
Linh hồn tôi sẽ khoe mình về Đấng Tự Hữu Hằng Hữu,
Những người hiền từ sẽ nghe, và vui mừng."
(Thi Thiên 34:1-2)

Xin chào quý bạn! Cám ơn quý bạn đã giữ thông công với chúng tôi. Gia đình họ Huỳnh xin chúc quý bạn một năm mới hạnh phúc. Nguyện Đức Chúa Trời canh giữ quý bạn và dẫn dắt quý bạn khi quý bạn tìm kiếm sự khôn ngoan của Ngài, và mang đến cho tất cả quý bạn nhiều phước hạnh.

Tôi muốn chia sẻ với quý bạn kinh nghiệm của tôi trong trường trung học và đại học, như một thí dụ về cách thức tôi giữ sự ưu tiên đã tác động đến đời sống tôi như thế nào; cảm tạ những lời hứa Đức Chúa Trời đã hứa.

Từ khi tôi bắt đầu đại học, tôi lưu ý hơn bao giờ hết về những người trong trường đại học của tôi đã bị lạc mất như thế nào. Chữ "lạc mất" trong văn mạch này có nghĩa là họ không có Đức Chúa Trời trong đời sống của họ. Nghĩ đến có một số sinh viên tìm kiếm sự thỏa lòng qua ma túy, chất uống say, tiệc tùng, và tính dục là một ý tưởng buồn. Những người trẻ này cứ bỏ qua những gì đáng lẽ là sự ưu tiên của họ, như việc học trong đại học, và quan trọng nhất là đọc Thánh Kinh và cầu nguyện cùng Đức Chúa Trời.

> *"Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm Vương Quốc Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các ngươi mọi điều ấy nữa."* (Ma-thi-ơ 6:33).

Các hậu quả có thể là tai hại khi một sinh viên không tập trung vào việc học, nhất là khi người sinh viên phải dựa vào học bỗng. Một cách tổng quát, các học bỗng đòi hỏi sinh viên phải giữ điểm học trung bình ở một mức độ nào đó, để giữ được học bỗng. Nếu sinh viên rơi xuống dưới mức thang điểm ấy thì sinh viên có nguy cơ bị mất học bỗng. Các sinh viên khác dựa trên các khoản tiền vay mà họ phải hoàn trả. Rất có thể dễ dàng để chểnh mảng rồi kết quả là thiếu nợ rất nhiều tiền, bởi vì sinh viên phải học lại các lớp không thi đậu, nếu không sẽ bị mất học bỗng. Khi bạn thiết lập sự ưu tiên cách hẳn hoi Đức Chúa Trời sẽ canh giữ bạn và ở với bạn. Thánh Kinh dạy rằng:

> *"Người trẻ tuổi phải làm sao cho đường lối mình được trong sạch? Phải cẩn thận giữ lời Ngài."* (Thi Thiên 119:9).

Thí dụ, khi tôi còn ở trong trung học, tôi đã tích lũy được rất nhiều giải thưởng, đặc biệt trong lĩnh vực âm nhạc và học thuật. Một giải thưởng âm nhạc đặc biệt mà tôi nhận được trong

năm cuối cùng của bậc trung học là giải thưởng "John Philip Sousa Band Award" [1]. John Philip Sousa là một nhạc trưởng và nhà soạn nhạc người Mỹ. Ông nổi tiếng về các hành khúc Mỹ mà đến nay vẫn còn được công nhận và đánh giá cao. Giải thưởng này rất quan trọng đối với tôi, vì nó được trao cho một học sinh được chọn là người thể hiện tài năng lớn, có khả năng lãnh đạo và làm việc chăm chỉ trong ban nhạc. Tôi được vinh dự khi tôi được trao tặng giải thưởng và cũng rất ngạc nhiên. Giám đốc ban nhạc của tôi không hề nói cho ban nhạc biết, ông ta đã chọn người nào cho giải thưởng, và tôi lại không chọn âm nhạc làm môn học chính. Dù sao thì tôi rất biết ơn các nhân viên trong ban nhạc đã công nhận tài năng, cá tính của tôi, và thưởng cho tôi một vinh dự đáng quý như vậy.

Vào thời điểm lễ mãn khóa đến gần, tôi đã là một thành viên trong Hội Danh Dự Quốc Gia (National Honors Society), đứng hàng thứ ba trong số mười phần trăm học sinh giỏi trong lớp, được trường Đại Học Texas tại Tyler thu nhận, được học bổng từ ban nhạc của trường đại học và từ Chương Trình Danh Dự, cùng với một số thành đạt khác. Được lãnh tất cả những giải thưởng này là do tôi chăm chỉ trong việc chăm sóc linh hồn của tôi và các thang điểm của tôi. Những sự thành đạt của tôi ở trung học đã là bước đầu tiên chuẩn bị tôi cho chương kế tiếp trong đời sống của tôi.

Việc học ở đại học tùy thuộc nhiều vào những sự tôi đã đạt được ở trung học. Tôi phải chuẩn bị cho việc học đại học bằng cách nộp đơn vào các trường đại học, xin các học bổng, và quan trọng hơn hết là chọn chuyên ngành mà tôi muốn theo học. Các trường đại học sẵn sàng cho học bổng những sinh viên nào đã chăm học ở trung học với thang điểm cao và tình nguyện phục vụ cho cộng đồng của họ. Chúa đã ban phước cho tôi suốt bốn năm trung học với các thang điểm cao, các cơ hội, và được tiếng tốt, vì thế, tôi đã ở trên đúng đường khi chuẩn bị cho đại học.

Khi tôi xem xét các trường đại học để nộp đơn, đầu tiên tôi gửi đơn cho trường Đại Học Baylor là một trường ở cách thành phố tôi ở khoảng mười lăm đến hai mươi phút lái xe. Chúng tôi đã mừng, vì có một trường danh tiếng gần nhà như vậy thì tôi không cần phải di chuyển chỗ ở hay sống nội trú. Nhưng vấn đề là tôi muốn học ngành dược, mà Baylor chỉ có chương trình hai năm chuẩn bị cho ngành dược, học tại Baylor. Nếu tôi quyết định học ở Baylor thì sau hai năm học ở Baylor, tôi phải chuyển sang một trường dược. Đó không phải là tình thế lý tưởng, bởi vì các trường dược ở Texas thì ở trong các thành phố lớn như Austin và Houston. Gia đình tôi và tôi ưa thích sự thu hút của những thị trấn nhỏ, và có một lúc chúng tôi chưa biết phải làm gì về việc tương lai của tôi trong việc học để thành một dược sĩ. Trong thời gian ấy, chúng tôi cầu nguyện, dâng trình lên Đức Chúa Trời, cầu hỏi Ngài, theo Ngài thì con đường nào là tốt nhất cho tôi. Trong bất cứ tình huống khó xử nào mà bạn rơi vào, hãy tìm kiếm ý chỉ của Ngài và Ngài sẽ chỉ cho bạn lối đi, là lối tốt lành.

> *"Hãy hết lòng tin cậy Đấng Tự Hữu Hằng Hữu, chớ nương cậy nơi sự hiểu biết của con. Trong mọi đường lối của con, hãy nhận biết Ngài, thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con."* (Châm Ngôn 3:5-6).

Có lẽ bạn sẽ thắc mắc vì sao tôi chọn học để thành dược sĩ. Ngành dược được biết là có lương cao nhưng rất khó học. Tôi cảm nhận rằng, Đức Chúa Trời sẽ ở cùng tôi khi thời điểm đến và sẽ ban phước cho tôi được chấp nhận vào một ngành học khó khăn như vậy. Nhưng tôi vẫn phải chăm chỉ và giữ cho thang điểm của tôi được cao, tiếp tục giữ gìn mối quan hệ giữa tôi với Đức Chúa Trời. Tôi muốn học về thuốc để làm việc gần với nhiều người, những người có lẽ đã mất đức tin và hy vọng trong cuộc sống vì bệnh tật của họ. Không những tôi có thể chữa lành thân thể của họ nhưng cũng chữa lành mối quan hệ giữa họ và Đức Chúa

Trời, bằng cách đem họ về lại cùng Ngài hoặc làm cho vững lại mối gắn bó giữa họ với Ngài. Tôi không quan tâm về việc tôi sẽ làm ra bao nhiêu tiền với nghề dược sĩ. Tôi chỉ muốn có thể chạm đến nhiều người qua thuốc men, và dù cho ngay cả khi thân thể của họ không được lành thì ít ra linh hồn của họ cũng có thể được cứu.

> *"Khi Đức Chúa Jesus nghe như vậy, Ngài phán với họ: Chẳng phải những người khỏe mạnh cần bác sĩ đâu, nhưng là những người bị bệnh. Ta đến, chẳng phải để gọi những người công bình, nhưng gọi những kẻ có tội ăn năn."* (Mác 2:17).

Sau khi chờ đợi sự dẫn dắt từ Đức Chúa Trời, một khách hàng của mẹ tôi đến cắt tóc và nói đến một trường dược mới sẽ được mở ra vào năm 2015, tại Đại Học Texas ở thành phố Tyler. Cha mẹ tôi và tôi rất phấn khởi, bởi vì, sau khi tra tìm về Tyler, chúng tôi tìm thấy Tyler cũng là một thành phố nhỏ, cách Robinson, nơi chúng tôi đang ở, khoảng ba tiếng lái xe. Vì thế, tôi cũng nộp đơn xin nhập học Đại Học Texas tại Tyler. Trong khi chờ đợi sự đáp ứng từ trường đại học, gia đình chúng tôi cầu nguyện và xin Đức Chúa Trời ban cho một dấu hiệu là Ngài có chấp thuận cho chúng tôi di chuyển đến Tyler, để tôi theo đuổi ngành dược hay không.

Vài tháng sau khi tôi bắt đầu năm học cuối của trung học, tôi nhận được tin tốt và biết rằng mình đã được nhận vào Đại Học Texas tại Tyler. Bước kế tiếp phải làm là xin học bổng. Việc xác chứng chân thật từ Đức Chúa Trời là sau khi tôi hoàn tất đơn xin Trợ Cấp Sinh Viên Liên Bang (FAFSA: Free Application for Federal Student Aid) thì trường đại học có thể cho tôi đủ tiền đóng học phí để dự học. Lý do tôi cần phải được điều gọi là "chuyến đi miễn phí" suốt đại học, là vì cha mẹ tôi không có khả năng cho tôi học đại học. Chúng tôi cũng không muốn vay tiền vì chúng tôi sẽ không thể nào trả nợ được. Vì chúng tôi quá biết rõ tình hình tài chính của mình, nên chúng tôi biết rằng chỉ có học bổng và tiền trợ cấp là cách duy nhất mà tôi có thể học đại học. Gia đình chúng tôi sống bởi đức tin và chúng tôi tin rằng, khi thời điểm đến thì Đức Chúa Trời sẽ chu cấp mọi nhu cầu của chúng tôi. Gia đình chúng tôi đã chờ đợi cho đơn xin trợ cấp của chúng tôi được giải quyết, để xác định là tôi sẽ nhận được bao nhiêu tiền. Trong lúc đó, tôi nộp đơn xin học bổng bên ngoài, là những học bổng do các cơ quan ngoài trường đại học cấp.

Trường trung học của tôi rất có ích cho những học sinh năm chót, là những người sẽ tốt nghiệp trung học, bởi sự luôn thông báo suốt trong năm cho chúng tôi về những cơ hội nhận học bổng mới. Cũng là một điều có ích khi có các giáo sư có lòng tin nơi tôi và giúp tôi chuẩn bị cho các học bổng của tôi. Có những học bổng đòi hỏi sinh viên phải viết các bài luận văn, như học bổng tôi nhận được từ ngân hàng Educators Credit Union ở Robinson. Chỉ có sáu học sinh trong khu vực của tôi (gần 20 trường trung học) được chọn cho vinh dự này; và tôi nhớ rằng, tiến trình nộp đơn xin học bổng này là căng thẳng hơn hết. Với thư giới thiệu của giám đốc ban nhạc của tôi, cha tôi là khách hàng của ngân hàng, bài luận văn tôi viết, và sự ban phước của Đức Chúa Trời, tôi đã có thể thêm được $1,500 đô-la vào học bổng của tôi. Cảm tạ Chúa về lời hứa của Ngài:

> *"Ngài sẽ ban cho theo lòng ngươi, làm thành mọi mục đích của ngươi!"* (Thi Thiên 20:4).

Tôi cảm thấy rất vinh dự và vui được gặp năm học sinh khác cùng nhận được học bổng. Họ thật là những người trẻ thông minh và cũng nghiêm chỉnh về sự giáo dục của họ. Thật là một kinh nghiệm lớn khi được mời tham dự cuộc họp thường niên của ngân hàng, để được vinh danh cùng với năm học sinh ưu tú khác. Tôi đã có thể đạt được những điều lớn lao này trong trung học qua Đức Chúa Trời, nhưng cũng qua sự tôi phấn đấu tập trung vào việc học. Tôi

giữ việc đọc Thánh Kinh và cầu nguyện mỗi ngày trong khi chăm lo về tương lai và sự học của tôi.

Tôi vừa kết thúc học kỳ đầu tiên của đại học mà kết quả là sự thành công với thang điểm cao, nhờ sự ủng hộ của cha mẹ tôi, và dĩ nhiên, quan trọng hơn hết là nhờ Đức Chúa Trời. Tôi đã có thể thu nhận được một số học bổng giúp trả hết mọi chi phí cho năm đầu đại học của tôi, với một số tiền dư dùng để học các lớp hè.

> *"Đức Chúa Trời tôi sẽ làm cho đầy mọi nhu cầu của các anh em y theo sự giàu có của Ngài trong sự vinh quang, trong Đấng Christ Jesus."* (Phi-líp 4:19).

Một ý tưởng quan trọng cần ghi nhớ là hậu quả của sự đi chệch khỏi con đường mà Đức Chúa Trời đã sắm sẵn cho chúng ta. Tôi biết có một số sinh viên tại trường đại học của tôi không thể giữ các học bổng của họ, vì họ không theo kịp việc học và có thang điểm xấu. Việc một số sinh viên có thang điểm xấu vì đã có những lựa chọn sai lầm không phải là bất thường. Sinh viên đại học dễ dàng tiếp cận ma túy, chất uống say, và ngay cả cặp với những người lạ để tìm vui! Một số sinh viên lần đầu tiên có kinh nghiệm được tự do khỏi cha mẹ thì hầu như thích làm những việc ấy hơn là ngồi lại học hành. Những tội lỗi như vậy khiến cho họ mất đi sự tập trung toàn bộ vào trách nhiệm của họ trong đại học, và vì vậy mà họ bị ngưng việc học tập, nghĩa là các học bổng của họ có nguy cơ bị tước khỏi họ vì các thang điểm thấp của họ. Họ có thể phải bỏ học vì thiếu nợ quá nhiều và bị căng thẳng quá sức.

> *“Hỡi con, chớ quên luật pháp của ta, lòng con hãy giữ các điều răn của ta; vì chúng sẽ thêm cho con được nhiều ngày, sự sống lâu, và sự bình an. Để sự thương xót và sự chân thật sẽ không lìa con, hãy đeo chúng vào cổ, ghi chúng nơi bia lòng con; như vậy, trước mặt Thiên Chúa và loài người con sẽ được ơn và có sự thông minh tốt lành. Hãy hết lòng tin cậy Đấng Tự Hữu Hằng Hữu. Chớ nương cậy nơi sự hiểu biết của con. Trong mọi đường lối của con, hãy nhận biết Ngài, thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con. Chớ khôn ngoan theo mắt mình. Hãy kính sợ Đấng Tự Hữu Hằng Hữu và lìa khỏi sự ác.”* (Châm Ngôn 3:1-7).

Tuy nhiên, có một số sinh viên không có đủ học bổng để chi phí cho việc học trọn năm, nên họ phải tập trung vào việc đi làm nhiều hơn, để có thể trả được các khoản tiền vay mượn và vượt qua được học kỳ. Một sinh viên có thể tránh việc tiệc tùng và cố tập trung vào việc học nhưng vẫn kinh nghiệm sự căng thẳng cao độ, vì những bổn phận khác, như đi làm hoặc chăm sóc những người thân yêu. Ngay cả khi bạn cố gắng chăm học và giữ mình trong sự tập trung, nếu bạn không dành thời gian để đem Đức Chúa Trời vào trong cuộc sống của bạn mỗi ngày, như việc đọc Thánh Kinh, thì Đức Chúa Trời sẽ không dự phần trong đời sống của bạn. Nói cách khác, nếu bạn là một người bị “lạc mất” thì cho dù bạn có chăm chỉ học hành và làm việc đến đâu, Đức Chúa Trời sẽ không ở cùng bạn, cho đến khi bạn chịu đến với Đức Chúa Trời, xưng nhận tội lỗi và ăn năn, rồi thay đổi. Không có Đức Chúa Trời ở cùng bạn sẽ là một sự thê thảm, và cuộc sống sẽ dường như không bao giờ theo ý muốn của bạn.

> *“Phước cho người nào luôn có lòng kính sợ; nhưng kẻ làm cứng lòng mình sẽ rơi vào sự dữ!”* (Châm Ngôn 28:14).

Tôi đầy lòng biết ơn Đức Chúa Trời, vì Ngài đã cung cấp cho tôi đủ phương tiện để đi học, nhưng đối với những ai cảm thấy rằng, cuộc đời không ưu đải bạn hoặc bạn cảm thấy mình bị Đức Chúa Trời bỏ rơi, tôi bảo đảm với bạn rằng, nếu bạn đặt để tài năng và công việc của bạn vào trong Đức Chúa Trời, thì Ngài sẽ ban cho bạn những gì bạn xứng đáng nhận lãnh và ban thưởng cho đức tin của bạn bằng món quà đặc biệt của Ngài. Điều quan trọng là bạn hãy

chăm chú vào điều gì quan trọng nhất trong cuộc đời của bạn. Đức Chúa Trời phải luôn luôn là số một. Mỗi một điều Ngài ban cho bạn, Ngài có thể cất đi, và cả cuộc đời bạn tùy thuộc nơi Ngài. Là những người thuộc về Đấng Christ, chúng ta đừng bao giờ quên Đức Chúa Trời, và chúng ta phải hiểu rằng, có những nhiệm vụ mà chúng ta có trách nhiệm, và phải hoàn thành để làm vui lòng Đức Chúa Trời và hoàn thành mục đích của chúng ta.

> *"Sự tin kính cùng sự thỏa lòng, ấy là một lợi lớn."* (I Ti-mô-thê 6:6).

Tôi muốn dâng lời tạ ơn Đức Chúa Trời vì Ngài đã mang tôi đến một chặng đường quan trọng trong đời sống tôi. Ngài khiến cho tôi có thể đem sự vinh quang đến Ngài và giúp cho tôi học từ các lỗi lầm của tôi. Cảm tạ cha mẹ tôi đã ủng hộ tôi và đã dạy dỗ em trai tôi cùng với tôi tất cả những gì chúng tôi cần biết, để sống một đời sống thánh khiết. Có những bậc cha mẹ không dạy cho con cái của họ con đường tốt nhất làm vui lòng Đức Chúa Trời, hoặc không quan tâm đến các hoạt động của con cái, vì thế, tôi đầy lòng biết ơn khi tôi có cha mẹ dấn thân trong sự hầu việc Đức Chúa Trời. Tôi biết ơn trường Đại Học Texas tại Tyler và những nhà tài trợ của trường, là những người giúp cho hành trình trở nên một dược sĩ của tôi có thể hiện thực. Có những người được Đức Chúa Trời ban ơn cho trong sự giàu có vật chất, như những nhà tài trợ của trường đại học, và phước cho những ai có nhiều hơn để ban cho, mà sẵn lòng ban cho. Tôi cũng cảm tạ các hội đoàn như ngân Hàng Educators Credit Union đã chủ động đầu tư vào cuộc đời của giới trẻ.

> *"Phước cho những ai hay thương xót, vì họ sẽ được thương xót!"* (Ma-thi-ơ 5:7).

Cùng các thầy cô của tôi: Con xin cám ơn các thầy cô đã làm việc nhiều giờ, ngay cả những khi sự dạy học không phải là điều ngoạn mục. Sự phục vụ của các thầy cô rất nhiều ý nghĩa, vì các thầy cô đã chọn dạy và truyền cảm hứng cho một thế hệ, mà không quan tâm đến đồng lương. Con muốn đặc biệt cảm tạ thầy Vetter và cô Williamson, là các giám đốc ban nhạc của con, vì đã giúp con trong việc xin học bổng và luôn thúc giục con vươn đến các mục đích, ở lại trong nhiệm vụ.

Có nhiều nhân viên của trường trung học Robinson đã tỏ cho em trai của tôi là Thiên lạc cùng với tôi lòng tốt của họ và những việc làm nho nhỏ của họ nhưng thể hiện sự họ quan tâm nhiều đến học sinh, như cô Bennett, quản thủ thư viện của trường. Ngoài ra, tôi thường nghe nhiều người khác than phiền rằng, trường trung học không bao giờ dạy cho họ những kiến thức hữu dụng trong cuộc sống thực tế, nhưng tôi rất vui để nói rằng, có những giáo sư tại Robinson đã bỏ thời gian ra, để lắng nghe những điều chúng tôi bận tâm và dạy chúng tôi làm thế nào để mua một căn nhà, viết một chi phiếu, kết toán cuốn chi phiếu, và hiểu về thuế má.

Kế tiếp, tôi muốn cám ơn các cô, dì, cậu, mợ của tôi và những người bạn tốt của gia đình. Thế gian đôi khi có thể hạ gục một người trẻ với tất cả những sự cám dỗ và thông tin giả được lan truyền chung quanh, nhưng quý vị, là những cô, dì, cậu, mợ, và bạn bè của gia đình đã khích lệ tôi vâng theo Lời của Đức Chúa Trời.

Cuối cùng, tôi xin cảm tạ những người thuộc về Hội Thánh đã tiếp trợ cho mục vụ của chúng tôi và dự một phần lớn trong công việc rao truyền Lời của Đức Chúa Trời.

> *"Vậy, xin dạy chúng tôi biết đếm các ngày của chúng tôi, để chúng tôi được lòng khôn ngoan."* (Thi Thiên 90:12).

Huỳnh Christian Hồng Ân

01/01/2016

Ghi Chú

[1] http://users.etown.edu/r/renningers/jpsa.htm

Về Giải Thưởng John Philip Sousa:

"Kể từ khi được khánh thành vào năm 1954, hàng ngàn trường trung học tại Mỹ đã trao tặng Giải Thưởng Ban Nhạc John Philip Sousa đến học sinh xuất sắc nhất trong ban nhạc của mình. Giải thưởng này công nhận những nhạc sĩ trẻ thể hiện tuyệt vời kỹ năng âm nhạc, kỹ năng lãnh đạo, đáng tin cậy, trung thành, có tinh thần hợp tác, và các phẩm chất khác về tư cách mà các chương trình âm nhạc nhạc cụ học đường gắng sức truyền đạt. Giải thưởng Sousa là giải thưởng toàn quốc, đứng đầu trong lãnh vực ban nhạc học đường cả về uy tín lẫn hình thức. Nó thúc đẩy toàn bộ ban nhạc bằng cách khuyến khích các nhạc sĩ đạt đến thành tựu lớn hơn và nhiệt tình, trong khi cung cấp một kích thích cảm hứng cho những nhạc công có tiềm năng. Giải thưởng lớn này phản ánh công sức của cả ban nhạc và giám đốc ban nhạc.

Việc dùng tên của John Philip Sousa, người nhạc sĩ ban nhạc Mỹ tiền phong được bình chọn trong năm 1973 vào trong Viện Danh Tiếng của Những Người Mỹ Vĩ Đại, cho giải thưởng này là phù hợp. Không nhà soạn nhạc nào khác được các học sinh ban nhạc biết đến nhiều như ông, và Sousa là một trong những người ủng hộ nổi tiếng nhất các chương trình âm nhạc học đường. Ông xuất hiện như một nhạc trưởng lớn trong các ban nhạc học đường khắp nước Mỹ và phục vụ trong tư cách giám khảo cho nhiều đại hội ban nhạc trẻ." ~ Bản quyền 1983 The Instrumentalist

Lời thừa nhận của gia đình Sousa:

"Cả hai chúng tôi cùng cảm nhận rằng công sức thuộc về các nhà biên tập của The Instrumentalist (tên một tạp chí âm nhạc) về ý tưởng tốt, trao tặng một Giải Thưởng Sousa để kích thích sự chú tâm trong ban nhạc học đường và để tặng thưởng những học sinh xuất sắc trong sự cống hiến cho phong trào này. Giải thưởng là sự tiếp nối một truyền thống quan tâm đến những người trẻ và đến ban nhạc học đường – là điều rất sâu kín trong tấm lòng của cha chúng tôi. Chúng tôi cảm nhận rằng giải thưởng này là một mục đích tuyệt vời, sự dành được nó sẽ là một dự án mà qua đó người học sinh có thể tiêu hao năng lực của mình một cách đáng khen." ~ Đã ký Helen Sousa và Priscilla Sousa

Grace and Jay Ministry
www.vi.grace-jay.net

Real Life Priorities

Grace Christian Huynh

"I will bless the Lord at all times: his praise shall continually be in my mouth.
My soul shall make her boast in the Lord: the humble shall hear thereof, and be glad."
(Psalm 34:1-2)

Hello everyone! Thank you for keeping up with us. The Huynh family wishes you a happy New Year. May God watch over you and guide you as you seek His wisdom and bring many blessings to you all.

I would like to share with you my experience in high school and college as an example of how keeping my priorities impacted my life thanks to the promises that God made.

Since I started college, I noticed more than ever how lost some people at my campus are. The word "lost" in this context means that they do not have God in their lives. To think that some students seek fulfillment through drugs, alcohol, parties, and sex is a sad thought. These young people keep putting off what should be their priorities, such as studying in college and, most importantly, reading the Bible and praying to God.

> *"But seek ye first the kingdom of God, and his righteousness; and all these things shall be added unto you."* (Matthew 6:33).

The consequences can be detrimental when a student does not focus on school work, especially if the student relies on a scholarship. Generally, scholarships require the student to keep up a certain grade point average in order to keep the scholarship. If the student falls below that grade point, the student is in danger of losing the scholarship. Other students rely on loans which they have to pay back. It can be very easy to slack off and end up owing a lot of money because a student has to pay to retake a failed class or lose their scholarship. When you set your priorities straight, God will watch over you and be with you. The Bible tells us:

> *"Wherewithal shall a young man cleanse his way? by taking heed thereto according to thy word."* (Psalm 119:9).

For example, while I was in high school, I accumulated a multitude of accolades, especially in music and academics. One particularly special musical award that I received in my last year of high school was the John Philip Sousa Band Award. John Philip Sousa was an American conductor and composer. He is well known for his American marches that are still recognizable and highly esteemed to this day. This award is important to me because it is given to a chosen student who expresses great talent, leadership, and hard work in the band. I was honored when I was presented the award and taken by surprise! My band director did not tell our band which senior he picked for the award and I was not even going to be a music

major. However, I am thankful that the band staff recognized me for my talent and character and awarded me with such an esteemed honor.

By the time graduation came around, I was a member in the National Honors Society, ranked third in the top ten percent of my class, accepted into the University of Texas at Tyler, earned a scholarship from my university's band and Honors Program, and a few more accomplishments. Earning all of these awards is due to my diligence in caring for my soul and my grades. My accomplishments in high school was the first step preparing me for the next chapter of my life.

College highly depended on how I did in high school. I had to prepare for college by applying to universities, scholarships, and most importantly, know what career field I wanted to go into. Colleges are willing to give scholarships to students who worked hard in high school with good grades and volunteered for their community. The Lord had blessed me in my four years of high school with good grades, open opportunities, and a good reputation, so I was already on the right track when preparing for college.

When I was looking at colleges to apply to, I initially started my application for Baylor University which is about fifteen to twenty minutes away from the town that I lived in. We were glad that there was a prestigious school nearby so that I would not have to worry about moving or living on the campus. The problem was that I wanted to study pharmacy, but Baylor only offered pre-pharmacy which is two years of studying in Baylor. If I decided to go to Baylor, I would have to transfer to a pharmacy school after my two years at Baylor. That situation was not the most ideal plan because the pharmacy schools in Texas were in big cities like Austin and Houston. My family and I liked the charm of small towns, but for a while we didn't know what to do about my future studying as a pharmacist. During that time, we prayed to God asking Him what He thought was the best path for me. In whatever dilemma you're in, seek His counsel and He will show you the way which is the good path.

> *"Trust in the Lord with all thine heart; and lean not unto thine own understanding. In all thy ways acknowledge him, and he shall direct thy paths."* (Proverbs 3:5-6).

You might be wondering why I'm studying to be a pharmacist. Pharmacy is known to pay well but a difficult field to study. I feel like God will be with me when the time comes and will bless me to be accepted into such a competitive field, but I must still work hard and keep up my grades and continue to tend to my relationship with God. I wish to study medicine in order to work close to people, people who may have lost faith and hope in their lives because of their illness. Not only will I potentially heal their bodies but I will also heal their relationship with God by bringing them back to Him or strengthening their bond with Him. I'm not concerned about how much money I could make being a pharmacist. I want to be able to reach out to people through medicine because even if their bodies fail, at least their soul can be saved.

> *"When Jesus heard it, he saith unto them, They that are whole have no need of the physician, but they that are sick: I came not to call the righteous, but sinners to repentance."* (Mark 2:17).

After waiting for some guidance from God, one of my mom's clients came in for a haircut and mentioned a new pharmacy school that was set to open in 2015 at the University of Texas at Tyler. My parents and I were excited because, after doing a little research about the town, we found that Tyler is also a small town which is about three hours away from Robinson where we lived. I then applied to the University of Texas at Tyler as well. While I waited for the

university's response, my family and I prayed and asked for a sign from God whether or not He approved a move to Tyler to pursue a career in pharmacy.

After a few months of starting my last year of high school, I received good news and found out I was accepted into the University of Texas at Tyler. The next thing on the list was to take care of scholarships. The true confirmation from God was whether or not, after completing the Free Application for Federal Student Aid (FAFSA), the university could offer me enough money to go to school with my tuition paid off. The reason why I needed to get what some call "a free ride" through college is because my parents cannot afford to send me to college. We also tried to stay away from loans because we wouldn't be able to pay them off. Since we were familiar with our financial situation, we knew that scholarships and grants were the only way I could go to college. Our family lives by faith and we believe that when the time comes, God will provide our needs. My family had to wait so that our FAFSA application could be processed in order to determine how much money I could receive. Meanwhile, I applied for outside scholarships, scholarships that other organizations besides the university offered.

My high school was very helpful to the seniors who were going to graduate by always informing us of any new scholarship opportunities throughout the year. It was also helpful to have teachers who believed in me and helped me prepare my scholarships. Some scholarships required the students to write essays such as the scholarship that I received from the Educators Credit Union Bank in Robinson. Only six students in my region were chosen for the honor and I remember the process of applying for this scholarship to be one of the more intense ones. With the help of my band directors for giving me recommendation letters, my dad's membership for the bank, the essay that I wrote for the scholarship, and God's blessing, I was able to add $1,500 dollars to my scholarship. Thank God for His promise:

> *"Grant thee according to thine own heart, and fulfill all thy counsel."* (Psalm 20:4).

I was very honored and pleased to meet the other five students who also won the scholarship. It is clear that they are very intelligent young people who are also serious about their education. It was a great experience to be invited to bank's annual meeting to be honored alongside five other promising students. I was able to achieve all these great things in high school through God, but also because I strived to stay focused on my school work. I made sure to read the Bible and pray every day while being careful about my future and my studies.

I just finished my first semester in college which turned out to be a success with exceptional grades thanks to the support of my parents and of course most importantly, God. I was able to acquire a number of scholarships that paid off my entire first year of college with some left over to study during the summer.

> *"But my God shall supply all your need according to his riches in glory by Christ Jesus."* (Phillip 4:19).

An important idea to remember is the consequence of faltering from the path that God prepared for us. I know that there are some students that go to my university that cannot keep their scholarships because they did not keep up with their work and made terrible grades. It is not uncommon that the reason some of the students made bad grades because they made bad choices. College students are able to access drugs, alcohol, and even hook-up with strangers for fun. Some college students who get to experience freedom from their parents for the first time are probably more likely to do those things rather than to go sit down and study.

These sins cause them to lose total focus on their responsibilities in college and thus they get academic suspension, meaning that their scholarship is in danger of being taken away from them because of their low grades. They might drop out due to extreme debt and stress.

> *"My son, forget not my law; but let thine heart keep my commandments: For length of days, and long life, and peace, shall they add to thee. Let not mercy and truth forsake thee: bind them about thy neck; write them upon the table of thine heart: So shalt thou find favour and good understanding in the sight of God and man. Trust in the Lord with all thine heart; and lean not unto thine own understanding. In all thy ways acknowledge him, and he shall direct thy paths. Be not wise in thine own eyes: fear the Lord, and depart from evil."* (Proverbs 3:1-7).

However, some students do not have enough scholarships to last them throughout the year, so they focus more on working hard in order to pay off their loans and survive the semester. A student may still avoid partying and try to focus on school work, but will still experience high stress because of other commitments, such as work or taking care of loved ones. Even if you try hard to study and stay focus, if you are not taking the time to bring God into your life every day, such as reading the Bible, then God will not take part of your life. In other words, if you are lost, no matter how hard you study and work, God won't be on your side until you finally make the effort to come forward to God, confess and repent, and then change. Not having God by your side will prove to be a disaster and life will never seem to go your way.

> *"Happy is the man that feareth God always, but he that hardeneth his heart shall fall into evil."* (Proverbs 28:14).

I am thankful to God that He has provided me the means to stay in school, but for those who feel like life isn't treating them well or if they feel abandoned by God, I assure you that if you input your talents and work into God, then He will give you what you deserve and reward your faith with His special gift to you. It is important to keep your eye on what is most important in your life. God should always be number one. Everything He gave you He can also take away and your whole life depends on Him. As Christians, we should never forget God and we should understand that there are tasks that we are responsible for and must complete in order to please God and fulfill our purpose.

> *"But godliness with contentment is great gain."* (I Timothy 6:6).

I would like to give gratitude to God for bringing me this far in an important chapter of my life. He made it possible for me to bring Him glory and to help me learn from my mistakes. Thank you to my parents for supporting me and for teaching my brother and me all that we need to know to live a holy life. There are some parents out there that don't teach their children the best way to please God or don't even care about their children's activities, so I am thankful that I have parents who are so involved in God's work. I am grateful to the University of Texas at Tyler and its donors who made my journey towards being a pharmacist possible. There are those that God has blessed with material wealth, such as the university's donors, and it is a blessing that those who have more to give are willing to do so. I also thank foundations like the Educators Credit Union that take initiative to invest in young people's lives.

> *"Blessed are the merciful: for they shall obtain mercy."* (Matthew 5:7).

To my teachers: I thank you for working long hours even when teaching isn't always spectacular. Your service means a lot because you chose to teach and inspire a generation despite the pay. I would like to especially thank Mr. Vetter and Mrs. Williamson, my band

directors, for helping me with my scholarships and always pushing me to reach my goals and to remain on task.

There are many on the staff in Robinson High School that has shown me and my brother, Jay, such kindness with small actions that actually show how much they care for the students such as Mrs. Bennett, the school librarian. Furthermore, I always hear other people complaining about how high school never taught them any useful real life knowledge, but I'm glad to say that there are teachers in Robinson that take the time to listen to our concerns and teach us how to buy a house, how to write a check and balance a check book, and how taxes work.

Next, I would like to thank my uncles, aunts, and good family friends. The world can sometimes bring a young person down with all of the temptations and false messages that can be passed around, but you, the uncles, aunts, and family friends, encouraged me to follow the Word of God.

Finally, I thank those who are a part of the church, who support our mission, and are a big part of the movement to spread the word of God.

> *"So teach us to number our days, that we may apply our hearts unto wisdom."* (Psalm 90:12).

Grace Christian Huynh
01/01/2016